

SERÉNY MÚMIA 239

ha majd minden rabszolga nép
jármát megunva olajra lép

szerkeszti:
Fekete Vince 2003

BURJÁN-GÁL ENIKŐ

Szél vagyok

Szél vagyok, Istenem, adj nekem arcot!
Égsima bőrömön szálljon a felhő,
megsebez újra a táj, ez az erdő,
testemen fény ragyog, fény ragyog, fény ragyog...
Adj nekem arcokat, Istenem, szél vagyok!

Én téged örökre

Én téged örökre
én téged régen
amióta csillagok
laknak fönt az égen

nehéz magányomból
császárként kikelve
poros lelkemben
megtisztulást lelve

én téged egészen
óvva fájva félve
én téged merészen

életet remélve
én téged keresve
minden mozdulatban
én téged lesve
örök öntudatban

én téged örülten
én téged bután
magányba kövülten
szótlanság után

én neked mindent
én neked örökre
ahogy az ég beszél
halkan mennydörögve

én téged királyként
teljes önmagammal
halálom napjáig
szívemmel szavammal.

NOSZLOPI BOTOND

Színtelen égen...

színtelen égen a felleg suhan
suhanak én is a földön
lábam a földet sem éri ugyan
követem hegyeken, völgyön
hogyha elérem csókot adok
csókomba kapnak a csillagok

színtelen égen egy lányka suhan
suhanak én is utána
mutasd a tested egy percre ludam
kitépem tollaid máma
hogyha beérlek csókot adok
csókodba kapnak a csillagok

színtelen égen suhanunk ketten
suhannak legelők, házak
és besötétül az ég miközben
ellepi tested az ágyat
beveszed szádba, marsz, harapok
beléd fröcsögnek a csillagok

BORSODI L. LÁSZLÓ

Megérkezés

Madarak repdesnek.
Pillangók verdesnek.
Békák brekegnek.
Kígyók tekerednek.
Patkányok futkosnak.

Megérkeztem.

Azt hiszem.

Csupán

Akik elmentek:
nem tudni, hová.
Akik jönnek
— ha jönnek —,
nem tudni, honnan.
Nem tudni, mikor.

Most tél tesped
csírán, utakon.

Csupán

magamhoz

tartozom —

Virasztás

távoli tájakon
valaha
ember vagy angyal járt —

most
árnyak emlékét
felissza hó
dermeszti jég.

Az utcán —
senki.

Virasztasz.
Hiába — — —

RÁCZ GÁBOR

Születésnapodra

Karácsony van. Göndör fenyőfa csillog.
A régi lemez róla szól, dalol.
Szétszóratást élvez száz kicsi csillag,
majd egyszercsak eltűnnek valahol.

Azt gondolom — szeretsz, s a vágyam itthagya
magamra így a többiek közt, ahol
szemet kezd szűrni — tán mégis csak itt vagy? —
a felmosóröngyön hogy megállt a por.

Szeretlek. Ennyi csak. Nem magyarázom.
(Gogol csinovnyikja volt a hatalom.)
Tőled, magamnak, boldogságot kérek,

Neked cserébe semmit nem adok,
vagyis csak annyi bölcsességet,
amennyi kompromisszumot.

ANSELM HOLLO

Száznál hét évvel kevesebb

Nagyapát íróasztalánál érte utol
mondatközépen állt meg a töltőtoll

Az ő házában fedeztem fel
az észvesztően érthetetlen Ezra Poundot
puffadt szemű költő zöldes fényképe
fényes fekete borítón és jobb keze dr. Williams

Ők szállítottak le a vén metrika vonatáról
reptettek pityangok felett
rávetítettek egy nő cipőjén a szögre
a Niagara vízesés tetejére a Taishan hegy
fölé vissza a naplementébe apró rejtélyek
feltáratlan belső terek felé

Később Londonban Pound rég halott és elfelejtett Eliot
szürke eminenciája villant fel csoszogott a lift felé

GYUKICS SÁNDOR fordítása